

selvfølgelig ganske rigtig, men i og for sig forekommer det mig ikke, at dette Forhold berører selve vort Ændringsforslag, idet dette ikke nævner noget om det Offer, som Staten bringer ved Overføringen, men udtaler, at der ikke skal overføres yderligere, uden at Staten faar Dækning derfor gennem Indkomstskatten. Naar den højtærede Minister søgte at paavise, at jeg, da jeg før havde Ordet, havde gjort mig skyldig i nogle Misforstaaelser med Hensyn til Beregningen af den københavnske Indkomstskat, saa er det jo efter denne Paa-visning en grumme lille Misforstaaelse, jeg har gjort mig skyldig i. Jeg sagde, at for en Snes Aar tilbage indbragte Indkomstskatten kun ca. 1 Million Kroner, medens den nu er stegen til 3 Millioner, og den højtærede Minister har jo netop med Tal paavist, at i 1898 var den stegen akkurat til disse 3 Millioner Kr. Det er altsaa rigtigt for saa vidt. Derimod er det muligt, at jeg har misforstaaet det københavnske Budgets Tal, saaledes at de, som jeg tillod mig at sige, over 4 Millioner Kr., som Indkomstskatten i Aar er budgetteret med, er dens Bruttobeløb. Det er muligt, men jeg har dog ikke været ganske blind for denne Sag. Hvis jeg ikke husker fejl, er den budgetteret til meget betydeligt over 4 Millioner Kr.; det staar for mig som om det er 4,700,000 Kr. (Afbyrdelse). Nej, det er det, Indkomstskatten er budgetteret til. Det har jo imidlertid ikke nogen som helst videre Betydning over for min Argumentation; det kan blot have den Betydning at vise, at jeg har været lidt mere eller lidt mindre korrekt i min Angivelse af den Stigning, der har fundet Sted i den københavnske Indkomstskat. — Derimod er der en anden af den højtærede Ministers Bemærkninger, som kunde være en berettiget Indvending mod Ændringsforslagets Affattelse, nemlig den, at der ikke er givet tilstrækkelige Regler for Overskuddets Fordeling. Jeg gaar paa Forhaand ud fra, at den højtærede Minister her ser klarere end vi Forslagsstillere. Men jeg maa dog sige, at vi havde troet, at Fordelingsmaaden var givet derved, idet der staar, at det eventuelle Overskud, som kunde indkomme gennem Indkomstskatten, skulde fordeles til Kommunerne paa samme

Maade som Gammelskatten og de Dele af Bygningsafgiften, som overføres. Det var i alt Fald Mening, og vi have troet, at det var nok, naar der stod: paa samme Maade. Altsaa det bliver ren Reguladetri. Naar en Kommune faar saa og saa meget overført i Gammelskat og i Bygningsafgift, saa vil den faa en tilsvarende Andel i det Overskud, som Indkomstskatten giver. Det har i alt Fald været vor Mening, men det er muligt, at det er mindre korrekt udtrykt. Det har imidlertid nu alt sammen mindre at betyde efter de Udtalelser, som faldt fra den højtærede Minister om, at han ikke kunde tiltræde dette Ændringsforslag, i alt Fald paa Sagens nuværende Trin, efter en ganske lignende Udtalelse fra Udvalgets højtærede Formand og Ordfører, der ligeledes indskrænkede sig til at sige, at han maatte modsætte sig Forslagets Behandling paa Sagens nuværende Trin, uden at udtale sig om, hvorledes det senere vilde stille sig, og endelig ogsaa efter de Udtalelser, som kom fra det ærede 1ste Medlem for 7de Kreds (Madsen-Mygdal), som viste, at der heller ikke fra den Side kan ventes nogen Tilslutning til Forslaget, idet min ærede Medforslagsstiller og jeg — i den fuldeste Overbevisning om, at Ændringsforslagets Tanke er rigtig og god, og at der i den lange Tid, som der forudseeligt er tilbage, inden disse Love gennemføres, vil være tilstrækkelig Lejlighed til, at denne vor Overbevisning mere og mere baner sig Vej til vore ærede Kolleger — nødvendig ville have ærede Medlemmer ved en Afstemning forud bundne i deres Stilling til et saadant Forslag, naar det senere maatte komme frem, og jeg tillader mig derfor paa mine ærede Medforslagsstilleres og egne Vegne at tage Ændringsforslag under Nr. 6 tilbage.

Formanden: Ændringsforslag under Nr. 6, stillet af et Mindretal, er altsaa taget tilbage. Hvis ingen optager det, er det bortfaldet. (Ophold). Det er saaledes bortfaldet.

P. G. C. Jensen: Det ærede 1ste Medlem for 7de Kreds (Madsen-Mygdal) ytrede, at han ikke var en Ven af Reglerne i Loven af 1870, og at han heller ikke havde